

[Brorsen.]

hvad Udenrigsministeren ogsaa udtalte, at Tilgodehavender og Skyld skifter i den dansk-tyske Samhandel, men det, jeg var interesseret i at faa oplyst — netop af Hensyn til de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch havde fremsat paa Mødet i Skjerbæk —, var, om Landbruget ikke havde udnyttet sine Kontingenter fuldt og helt, og det fremgik af Ministerens Udtalelser, at de var udnyttet. Ministeren sagde, at de store Landbrugskontingenter var fuldt udnyttet; der var maaske enkelte Undtagelser — saa vidt mig bekendt er det ganske uhyre lidt, der kan være Tale om, Frø og maaske en enkelt Ting til, men rent økonomisk betyder det ingenting. Men jeg forstod altsaa, at de 18—19 Mill. Kr. vil blive draget ind i de Forhandlinger, der skal finde Sted nu i Marts, og saa vil der være Haab om, at Landbruget i det kommende Kvartal faar noget større Grundkontingenter, end hvis de 19 Mill. Kr. ikke blev taget i Betragtning.

Jeg mener altsaa at kunne fastslaa efter alt det, vi nu har faaet oplyst af Udenrigsministeren, at det, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, saaledes som jeg i alt Fald har forstaaet det, udtalte paa Mødet i Skjerbæk, ikke har det fjerneste paa sig. Det er refereret saaledes i Bladet „Social-Demokraten“ — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne oplæse et Par Linier —:

„Der ligger i Tyskland en Post paa 19 Mill. Kr., repræsenterende en lige saa stor dansk Eksportmulighed. Det danske Landbrug kan eksportere Varer for disse Penge uden nogen som helst Vanskelighed.“

Og „Social-Demokraten“ tilføjer saa:

„Landbrugseksporten har altsaa ikke kunnet levere nok til at udfylde de Eksportmuligheder, som Importen fra Tyskland har skabt.“

Jeg mener, at det har været temmelig nødvendigt at drage dette frem her under Debatten. Nu har vi faaet det klarlagt, men hvis vi havde ladet det ligge, og det var gaaet i de forskellige baade smaa og store „Social-Demokrater“, vilde man i de paagældende Læserkredse have faaet det Indtryk, at Landbruget ikke engang kan udnytte de Kontingenter, som det har kunnet opnaa, langt mindre mere, som Venstre altsaa agiterer for.

Jeg har allerede — det er en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch — udtalt mig om Eksporten til England og sagt, at naturligvis er vi ikke saa

store Taaber, at vi ikke kan indse, at England er vort Hovedmarked, og at det har den største Betydning, at vi fuldt og helt opfylder vore Forpligtelser over for England. Men samtidig har vi sagt, at der efter vor Opfattelse er Muligheder for en større Eksport til Tyskland.

Endelig sagde det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch henvendt til Venstre, at vi har forlangt, at Regeringen skal afskaffe Arbejdsløsheden. Det, vi har sagt, er, at man skal give Erhvervslivet og ikke mindst vort Hovederhverv saa gode Kaar at virke under som muligt. For øvrigt er der i hele Socialdemokratiets Politik, naar vi kommer ind paa hele Lønbevægelsen, meget, der medfører en stor Arbejdsløshed. Jeg nævnte i min første Tale Henvendelsen fra Malerne. Der er en betydelig Arbejdsløshed blandt Malerne, og de ønsker altsaa, at vi skal have et Boligpoliti, saaledes at der ligefrem kan gives Ordre til at foretage Istandsøttelser paa Boligomraadet. Vi har sagt det den ene Gang efter den anden, at vi misunder ikke Arbejderne en saa stor Fortjeneste, som de overhovedet er i Stand til at faa; men de maa selv kunne indse, at hvis de faar de tariffmæssige Lønninger sat op, saa der er Tusinder af Mennesker, der ikke mener at kunne betale det, der forlanges, er Følgen den store Arbejdsløshed. Og jeg skal garantere for — naar vi nu et Øjeblik opholder os ved Malerne —, at der i de senere Aar, i alt Fald ude paa Landet, netop er sket det, at der maler de selv, fordi de ikke mener, at de kan betale de tariffmæssige Lønninger.

Jeg synes, det er noget, man skulde tage i Betragtning, at vel kan man maaske have Magt til stadig at sætte Lønningerne op, men hvis Resultatet bliver, at Arbejdsløsheden ustandseligt stiger, er der alligevel noget i allerhøjeste Grad uheldigt i, at man har ført en saadan Politik.

Christmas Møller: Der kan efter den Debat, der her er ført, ikke for mig være meget nyt paa de afgørende Spørgsmaals Omraade at føje til det, jeg sagde som Ordfører for mit Parti i Gaar, men nogle enkelte Bemærkninger og ganske særlig nogle Bemærkninger angaaende de økonomiske Forhold i Landet og hele den Udvikling, som vi for vort Vedkommende ønsker fremmet, vil jeg gerne have Lov til at fremsætte.

Jeg vil da begynde med at sige til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, at det ærede Medlem, naar han taler om Skatter og om Statens Økonomi, fortsat synes at